

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov, hvorved Bygningslov af 12te April 1889 for Staden Kjøbenhavn med nogle Forandringer udbides til ogsaa at gjælde for Frederiksberg Kommune.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 378 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 93 ff.)

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag fremkommet.

Lovforslaget med de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling.

Formanden: Jeg bemærker med Hensyn til de stillede Ændringsforslag, at det nok kan være, at der et eller andet Sted er dogen Utiddelighed som Følge af den Egenommelighed ved denne Sag, at de Ændringer, der foreslaaes, jo skulle indføres i Forslaget til Bygningslov for Frederiksberg, medens de i Virkeligheden referere sig til Teksten i den kjøbenhavnske Bygningslov, der derigjennem ændres. Dette Forhold har let kunnet medføre en lille Smule Uklarhed, men der er dog ikke paa noget væsentligt Punkt nogen saadan tilfælde. Der er blot et Par Bemærkninger, jeg maa gjøre, inden vi gaa til Behandlingen af Sagen. Der staar i Ændringsforslag under Nr. 5, 8de og 9de Linie: „mindst 10 Alen mellem Bygningens og Veiens Midtlinie“, dette „s“ kan være indkommet ved en Trykfeil, i alt Fald veed jeg, at det ikke er Meningen, at det skal staa der; det rettes altsaa, saa at der kommer til at staa „Bygningen“. — Min anden Bemærkning angaar næstsidste Stykke i Ændringsforslag Nr. 7. Der staar: „Beboelsesbygninger, der have mere end to Etager, og som have høiest to Beboelsesleiligheder“, der skal staa „mindst“ i Stedet for „høiest“, dette er vist indkommen ved en Trykfeil, som vil forandre Meningen væsentlig. Denne Rettelse foretages altsaa ogsaa herved. — Endelig tror jeg nok, at det er det Naturligste, at Ændringsforslagene Nr. 12 og 13 komme til at fremtræde som Forslag til en ny § 14; de ville altsaa faae en noget anden Plads, men Indholdet vil ikke paavirkes deraf. Efter hvad der er mig meddelt af Landthingssekretæren, er den ærede Ordfører ogsaa enig heri.

Ordføreren (Kasser): Den ærede Formand har gjort opmærksom paa de Feil, som ogsaa jeg var bleven opmærksom paa, efter at Betænkningen var kommen ud. Den første Feil er ganske sikkert ikke Andet end en Trykfeil, og den sidste en Forveksling af to Ord ved den sidste Korrektur. Jeg maa udbede mig Tilladelse til at gjøre nogle enkelte Bemærkninger om de af Udvalget stillede Ændringer, idet jeg iøvrigt kan henvide til, hvad derom er sagt i Betænkningen.

Hvad det første Ændringsforslag angaar, saa er det at betragte som en ren Redaktionsændring. Ændringsforslagene til §§ 4 og 5 angaa den Brede, som Veiene under visse Omstændigheder skulle have. Det første af disse Ændringsforslag omhandler det Forhold, at man vil bebhgge et Areal, der ikke ligger ved en offentlig anerkjendt Wei, og Lovforslaget bestemmer da, at man dertil skal lægge en særskilt Wei, samt at denne Wei i Reglen skal være 30 Alen, men at der under visse Forhold ellers kan gives den en passende Brede, navnlig naar der paa hver Side af Veien mellem denne og Bygningerne er udlagt et frit Areal af passende Brede. Udvalget har foreslaaet, at dette skulde udtrykkes mere bestemt, saa at der i Stedet for Reglen om, at der skal udlægges et Areal af passende Brede, kommer til at staa, et Areal af en saadan Brede, at Veien kan blive 25 Alen bred, naar Udvidelse senere kunde finde Sted, medens man foreløbig lod sig nøie med et Areal paa 20 Allens Brede.

Det næste Ændringsforslag angaar det Tilfælde, at Veie skulde anlægges i Almindelighed. Reglen er da ogsaa den, at Veien skal være 30 Al. bred, men at den under visse Omstændigheder kan indskrænkes til kun at være 20 Al., mod at der udlægges et ubebygget Areal af en passende Brede. Vi have troet det rigtig at fastsætte denne Brede saaledes, at Veien ved Udvidelse kunde blive 30 Al. Vi have ment, at paa dette Punkt burde Fordringen om 30 Al. ogsaa fastholdes ved Udvidelsen, da det her dreiede sig om en Wei, der havde en mere almindelig Karakter end i det foregaaende Tilfælde. — Det næste Ændringsforslag gaar ud paa, at Lovforslagets § 6 skal udgaa. Denne Paragraf bestemmer, at nye Bygninger maa der ikke uden Bygningskommissionens særlige Tilladelse gives en Façaderetning mod Veien eller Gaden, som afviger fra en med Veiens Midtlinie parallel Linie, med mindre Façadelinien er mindst 6 Al. fjernet fra Veien eller Gaden. Udvalget har imidlertid troet, at denne Regel maatte medføre visse Ulemper og under alle